

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลด้านภูมิหลัง ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม และประวัติการศึกษา ความพึงพอใจต่ออาจารย์-ที่ปรึกษา รุ่นพี่ และกลุ่มเพื่อน ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน และ 2) เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาสหสัมพันธ์ (correlational study) แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ชุด ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว 2) แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพเภสัชกรรมและความรู้สึกภาคภูมิใจในสถาบัน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ และกลุ่มเพื่อน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในด้านการเรียนการสอนและพฤติกรรมกรเรียน ข้อมูลทั้งหมดเป็นการเก็บข้อมูลย้อนหลัง ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 9 - 13 มิถุนายน 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 140 คน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 มีความพึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ในระดับมาก เพียงเรื่องเดียว คือ ความเป็นกันเองของอาจารย์ที่ปรึกษา และมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในเรื่องการกระตุ้นและสนับสนุนให้มีความสนใจในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และความเอาใจใส่ดูแลและให้คำปรึกษาด้านการเรียน ส่วนความพึงพอใจต่อรุ่นพี่ และกลุ่มเพื่อนจะมีในระดับมากในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการกระตุ้นและสนับสนุนให้มีความสนใจในการเรียนของรุ่นพี่และกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับรุ่นพี่และเพื่อนในชั้นปี ความเอาใจใส่ดูแลและให้คำปรึกษาด้านการเรียนของรุ่นพี่ และระบบรุ่นพี่ รุ่นน้อง สำหรับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน มีความพึงพอใจในระดับมาก เกี่ยวกับเรื่องความรู้ บุคลิกภาพ ความสามารถ ความกระตือรือร้น และการให้คำแนะนำเอาใจใส่ของอาจารย์ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะ ความรู้ และบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนจะอยู่ในลำดับที่ 1 และ 2 ของทุกกลุ่มวิชา และพบว่ามีเพียงผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา (GPA) สามารถทำนายผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ได้เพียง ร้อยละ 22.6

ประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณานำผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา (GPA) เป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคน หรือตามกลุ่มนักศึกษา ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ว่า การเรียนในระดับมัธยมศึกษาจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่อไป ดังนั้น นักเรียนมัธยมศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการเรียน เพราะจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น นอกจากนี้ควรมีการทำวิจัยเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักศึกษาต่างชั้นปี หรือต่างคณะ โดยสรุปแล้ว ผลการศึกษาครั้งนี้มีประโยชน์ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีต่อไป

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) investigate the 1st year students' background factors relating to family backgrounds, economical status, social, previous educational backgrounds, level of satisfaction with advisors, seniors, classmates, and learning processes; and 2) determine factors predicting effectiveness of learning of 1st year students in Pharmaceutical Sciences, Prince of Songkla University in the academic year 2002. The correlational study was used. Four questionnaires were used including 1) Students' Backgrounds Questionnaire; 2) Questionnaire of Attitude toward Pharmacology Occupation and the Pride of the Institute; 3) Satisfaction with Advisor, Seniors, and Classmates Questionnaire; and 4) Satisfaction with Instructional Activities and Learning Behavior Questionnaire. Retrospective data were collected during June 9-13, 2003. The sample consisted of 140 students who were 2nd year students in Pharmaceutical Sciences, Prince of Songkla University in the academic year 2003.

The findings showed that the 1st year students in Faculty of Pharmaceutical Sciences, Prince of Songkla University in academic year 2002, were highly satisfied with advisor's friendship and moderately satisfied with advisor's encouragement, support, advisor-student relationship, caring, and consulting of learning. Concerning satisfaction with seniors and classmates, the 1st year students were highly satisfied with all factors, such as learning encouragement and support, relationships between senior and classmates, caring, and learning consultation. They were also highly satisfied with learning management relating to teacher's knowledge, personality, and skills, instructional media, content. Especially, teacher's knowledge and personality were rated on the first and second orders for all subjects. Moreover, only one variable, GPA of high school is good predictor of effectiveness of learning of 1st year students in Pharmaceutical Sciences, which can be accounted for 45 % of variance.

The results of this study will be useful for using the G.P.A of high school to support and improve learning of individual student or a group of student. It indicated that learning in high school level would affect the effectiveness of learning in undergraduate level. Thus, high school students should be aware of the importance of learning because it will benefit for pursuing higher education. In addition, further study should be conducted in different groups of students or other faculties. Finally, the findings of this study will be helpful for planning the instructional activities to improve the quality of learning process in undergraduate level.